

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Τό νόημα τῆς Ἑορτῆς

Ὁ Θεός μᾶς μιλάει. Μέ τό στόμα τοῦ Υἱοῦ Του· τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν τῷ Υἱῷ» (Ἐβρ. 1, 2). Δηλαδή. Τώρα τελευταία μᾶς μίλησε μέσω τοῦ Υἱοῦ Του.

* * *

Ἡ ἄποψη, ὅτι κάποια ἡμέρα θά ἐρχόταν ὁ Θεός στόν κόσμο νά ἐπισκεφθῆ τά παιδιά Του, νά φροντίσει γιά τά παιδιά Του, ἦταν μιά πολύ ἀρχαία προφητεία. Ἦταν μιά προφορική ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ στόν Ἀδάμ. Τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ τότε ὁ Θεός ὅτι ἀπόγονός του, θά συντρίψει τήν κεφαλή τοῦ δράκοντος· καί θά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου (Γεν. 3, 15).

Καί σχεδόν σέ ὅλες τίς θρησκείες τοῦ κόσμου εὐρίσκομε διηγήσεις, πού μιᾶνε γι' αὐτήν τήν γλυκειά ἐλπίδα καί προσδοκία. Καί ὁ κόσμος περιμένε. Μέχρι πού «ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου».

Καί γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» εἶχε ἔλθει: «ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων»· δηλ. πρὶν ἀπό «λίγες» ἡμέρες· «στὶς ἡμέρες μας».

Τότε, πού ὁ «Θεός ἐφανερώθη ἐν

σαρκί» (Α' Τιμ. 3, 16). Τότε, πού ἔγινε ἄνθρωπος. Καί ἐπῆρε τό ὄνομα Ἰησοῦς. Καί στό πρόσωπό Του, στόν Ἰησοῦ, «κατώκνησε πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς» (Κολ. 2, 9).

Ἡ φανέρωση αὐτή εἶναι ἡ πιό τέλεια φανέρωση τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Ἀπό τότε καί πέρα, ὅποιος θέλει νά μάθει κάτι γιά τόν Θεό, πρέπει νά «ρίχνει μιά ματιά» στόν Χριστό.

* * *

Κάποτε, πού ἔτυχε νά μιλάει ὁ Κύριος στούς μαθητές Του γιά τόν Πατέρα Του, ὁ Φίλιππος Τόν παρεκάλεσε: Δεῖξε μας, Κύριε, τόν Πατέρα. Καί ἀρκεῖ ἡμῖν. Δέν θά Σοῦ ξαναζητήσουμε ποτέ τίποτε πιά! Τοῦ ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς: Τόσον καιρό εἶμαι μαζί σας, Φίλιππε. Ἀκόμη δέν Μέ κατάλαβες, τί εἶμαι; Ὅποιος βλέπει Ἐμένα, βλέπει τόν Πατέρα (Ἰω. 14, 8-9).

Ὅλες οἱ ἀρετές, ὅλες οἱ τελειότητες, ὅλη ἡ δύναμη καί ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ Πατέρα, φαίνονται καί φανερόνται ὀλοκάθαρα στόν Χριστό!

Ὁ Θεός Πατέρας καί ὁ Θεός Υἱός εἶναι ὁμοούσιοι, ὁμόθρονοι, ὁμοδύναμοι, συνάναρχοι καί συναἰδιοι.

Καί γι' αὐτό ὁ Σωτήρας μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς συμβουλεύει:

Η ΜΗΛΟΠΙΤΤΑ ΚΑΙ Ο ΜΑΓΚΑΣ

Κάποια φορά, μιά δασκάλα μίλησε στά παιδιά τῆς τάξης της γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἶπε, πόσο ωραία θά εἶναι ἐκεῖ. Πώς ἐκεῖ δέν θά ὑπάρχουν οὔτε ἀρρώστιας, οὔτε θάνατος. Οἱ δίκαιοι θά ζοῦν μαζί μέ τό Θεό γιά πάντα.

Τά παιδιά παρακολουθοῦσαν μέ πολύ θαυμασμό καί ἐνδιαφέρον. Στό τέλος, ἡ δάσκαλα, τά ἐρωτᾷ:

-Λοιπόν, πέστε μου, ποιό παιδάκι θέλει νά πάει **τώρα** στόν Παράδεισο;

Ἦσαν τά παιδιά ἐνθουσιασμένα σήκωσαν τό χέρι. Ἦσαν, ἐκτός ἀπό ἕνα πού καθόταν μέ σκυμμένο τό κεφάλι. Ἡ δασκάλα παραξενεύθηκε. Γυρίζει καί λέει στό μικρό:

-Ἐσύ, Γιαννάκη, γιατί δέν θέλεις νά πᾶς **τώρα** στόν Παράδεισο;

Ὁ μικρός κοκκίνησε. Μά τελικά κατάφερε νά ἀπαντήσει:

-Ἐέρετε κυρία, ὅταν ἔφευγα ἀπό τό σπίτι, ἡ μητέρα ἐβάζε στό φούρνο μιά μηλόπιττα. Καί μοῦ ὑποσχέθηκε, ὅτι θά μοῦ δώσει τό πιό μεγάλο κομμάτι, μόλις ἐπιστρέψω ἀπό τό σχολεῖο(!!)

* * *

Μπορεῖ νά χαμογελάσουμε μέ τήν παιδική ἀφέλεια. Μά, συγχρόνως, πρέπει καί νά κλάψουμε γιά τή δική μας παρόμοια τακτική στήν πνευματική ζωή. Πόσες φορές ἐμεῖς, δέν «ξεπουλάμε» τόν Θεό γιά

ἕνα κομμάτι κάποιας «μηλόπιττας»!

Μά ὑπάρχουν γιά μᾶς, τούς «μεγάλους», μηλόπιττες;

Ναί. Ὑπάρχουν. Καί μάλιστα δυό εἰδῶν «μηλόπιττες»:

1. Οἱ καλές, πού εἶναι θεμιτές ἐπίγειες ἐπιδιώξεις: σπουδές, ἐπάγγελμα, ἔντιμη παρουσία στήν κοινωνία.

2. Οἱ χαλασμένες, πού εἶναι οἱ κάθε εἶδους ἀμαρτίες. Αὐτές, πού καταστρέφουν καί τήν ἐπίγεια καί τήν αἰώνια ζωή μας.

Ὅμως, ἀκόμη καί οἱ καλές κατανοῦν χαλασμένες. Ὅταν ἐξ αἰτίας τους ξεχναῖμε τόν Παράδεισο.

Τί ἀπολογία θά δώσουμε τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως; Ὅταν ἰδοῦμε ἄσημους (καί ἀμαρτωλούς!) ἀνθρώπους νά ἔχουν ἀνηθῆ, **γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ**, κάποιες, γι' αὐτούς σπουδαῖες καί γλυκιές «μηλόπιττες»;

Μήπως χρειάζονται παραδείγματα;

* * *

Τό 1630 ζοῦσε στίς Σέρρες ἕνας **μάγκας!** Ἦταν τότε 33 χρονῶν. Λεγόταν **Ἀλεξανδρῆς Ταταρχάνης**. Ἄνθρωπος, μέ καλή καρδιά. Ἀλλά, τί τά θέλετε; Σάν μάγκας καί αὐτός, ἔκανε παρέα μέ τούς μάγκες! Γύριζαν τίς νύκτες μέ σπαθιά καί μέ μαχαίρια. Καί ἔκαναν μαγκιές!

Ἐνα βράδυ, ἔκλεψαν τό σπίτι ἑνός τούρκου. Ἐδειραν μάλιστα καί τόν τούρκο. Ἡ πράξη τους δέν ἔμεινε στό σκοτάδι. Τόν ἔπιασαν! Καί ξεσηκώθηκαν ὅλοι οἱ μουσουλμᾶνοι τῶν Σερρών! Μέσα στήν ἀγανάκτηση καί στίς φωνές τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου, ὁ δικαστής ἔβγαλε τήν ἀπόφαση νά τόν κρεμάσουν!

δέν εἶναι ποτέ δυνατό νά πιστεῦει ὅτι ὁ Θεός εἶναι πατέρας μας.

Πιστεύετε εἰς τόν Θεόν.
Καί εἰς Ἐμέ πιστεύετε (Ἰωαν. 14, 1).

* * *

Ἦν κανεῖς δέν πιστεῦει στόν Χριστό,

† ὁ Ν.Μ.

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΚΑΙ Η ΠΟΡΝΗ

Ένα τροπάριο του ὄρθρου τῆς Μεγάλης Τετάρτης (τό ψάλλομε Μ. Τρίτη βράδυ) συγκρίνει τόν Ἰούδα μέ τήν πόρνη, πού ἄλειψε μέ μύρο τά πόδια τοῦ Χριστοῦ. Μέ συγκλονιστικό τρόπο ὁ ὑμνωδός συγκρίνει ... τά ἀσύγκριτα:

Ὅταν ἡ ἁμαρτωλὴ γυναίκα προσέφερε στὸν Χριστό τό μύρο,

τότε ὁ μαθητὴς συμφωνοῦσε μέ τούς παρανόμους τήν παράδοση τοῦ Χριστοῦ.

Ἐνῶ αὐτὴ γεμάτη χαρὰ ἀδειαζε τό πολῦτιμο μύρο στά πόδια τοῦ Χριστοῦ,

ὁ μαθητὴς ἔσπευδε νά πωλήσει τόν πῖδ Ἀνεκτίμητο Θεσαυρό τοῦ κόσμου.

Ἐνῶ αὐτὴ ἀποκοῦσε τήν ἐπίγνωση ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Δεσπότης Θεός,

ὁ Ἰούδας ἔκοβε ὀριστικά κάθε σχέση μαζί Του.

Ἐνῶ αὐτὴ ἐλευθερωνόταν ἀπὸ τήν δουλεία τῆς

Τότε, πολλοί τοῦρκοι φώναζαν στὸν Ἀλεξανδρῆ:

-Γίνε, μπρέ, τοῦρκος, νά γλυτώσεις.

Τότε ὁποῖος ὀρθόδοξος ρωμηός γινόταν μουσουλμάνος, ἀπαλλασσόταν ἀπὸ κάθε τιμωρία. Γιά ὁποιοδήποτε ἔγκλημα!

Ὅλοι περίμεναν, ὅτι ὁ Ἀλεξανδρῆς θά τό εἶχε «εὐκόλο». Ἡ πρότασή τους ἦταν μιά γλυκιά μηλόπιττα. Ἦ ὄχι;

Ἀλλά ὁ «μάγκας» δέν τήν κατάπιε! Καί φώναξε σταθερά:

-**Τοῦρκος ἐγὼ δέν γίνομαι!**

Ἐβγαλαν, τότε, τά χαντζάρια τους καί τόν κτυποῦσαν μέ ὀργή! Καί ἐνῶ ἀκόμη ἀνέπνεε, τόν κρέμασαν! Ἦταν 8 Ἰουνίου τοῦ 1630.

Καί ἔγινε μάρτυρας!

(Γ. Καφταντζῆ, Ἡ Σερραϊκὴ Χρονογραφία τοῦ παπα-Συναδινοῦ, ἔκδ. Ἰ. Μ. Σερρῶν καί Νιγρίτης, Σέρρες, 1989, σελ. 52-53).

* * *

Ἀλήθεια! Πόσοι ἀπὸ τούς σημερινούς

ἁμαρτίας,

ἐκεῖνος γινόταν δούλος τοῦ ἐχθροῦ διαβόλου...

* * *

Φρίττει καί τρομάζει κανεὶς βλέποντας τόσο μεγάλες ... ἀνατροπές!

Ἀπὸ τήν μιά ἓνας μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἓνας ἄνθρωπος - πού ἐπὶ τρία χρόνια ἦταν συνέχεια κοντά Του - ξεπέφτει τόσο χαμηλά καί Τόν προδίδει γιά νά «κερδίσει» πενταροδεκάρες! Ὁ μαθητὴς γίνεται προδότης τοῦ Διδασκάλου! Ὁ ἀπόστολος γίνεται συνωμότης! Ὁ φίλος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γίνεται ὄργανο τοῦ διαβόλου!

Καί ἀπὸ τήν ἄλλη, μιά γυναίκα τοῦ δρόμου, μιά γυναίκα πού πέρασε τήν ζωὴ της μέσα στό βοῦρκο τῆς πορνείας, ἀνεβαίνει τόσο ψηλά μέ τήν μετάνοιά της, ὥστε νά ἀξιωθῆ νά ἀλείψει μέ μύρο τά πόδια τοῦ Χριστοῦ! Ἡ πόρνη γίνεται μαθητρία, ἀπόστολος καί κήρυκας τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ!

* * *

Στὴν Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἅγιος πρεσβύτερος Συμεὼν ἔκανε γιά τόν Χριστό τήν προφητεία: *Ὁὗτος κεῖται εἰς πῶσιν καὶ ἀνά-*

Χριστιανούς θά εἶχαν τό σθένος νά ἀρνηθοῦν τέτοια μηλόπιττα; Νά ὅμως! Ἐνας μάγκας τό κατόρθωσε. Καί τούς τήν πέταξε στά μούτρα! Καί ὑπέμεινε διπλό μαρτύριο. Ὅτι κι ἂν εἶχε κάνει τοῦ συγχωρήθηκε.

Μιά νίκη, ἓνα ξεπέρασμα μιᾶς λαχτάρας, καί ὁ μάγκας ἔλαβε στέφανο δίκαιης ἀνταμοιβῆς γιά τήν νίκη του.

Καί μιά ἐπεξήγηση: Ὁ Ἀλεξανδρῆς δέν σώθηκε, ἐπειδὴ ἦταν μάγκας. Ἀλλά, ἐπειδὴ νίκησε, ἐπειδὴ ξεπέρασε καί τήν «μαγκιά του». Ἄν δέν τήν ξεπερνοῦσε, θά συνέχιζε νά κάνει τόν μάγκα. Καί θά τόν ἔκανε εἰς βάρος τῆς πίστεως μας καί τῆς ψυχῆς του.

Λοιπόν:

Ἄς ἀγωνισθοῦμε, καί ἐμεῖς, δυναμικά. Γιατί εἶναι κρίμα:

νά ἀγιάζουν οἱ «μάγκες» καί οἱ εὐσεβεῖς νά «ξεπαγιάζουν»!

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

στασιν πολλῶν»! Μέ άλλα λόγια, ἡ συνάντη-
ση μέ τόν Χριστό εἶναι ἓνα ... σκαλί, τό ὁποῖο,
γιά ἄλλους μέν γίνεται ἀφορμή νά σκοντά-
ψουν καί νά φάνε τά μούτρα τους, γιά ἄλλους
δέ γίνεται ἀφορμή ἀνόδου καί ἀνάστασης.

Ἵλα ἐξαρτῶνται ἀπό δύο βασικούς πα-
ράγοντες:

1. Ἀπό τό ἄν ἔχει ὁ ἄνθρωπος καθαρά μάτια,
γιά νά ἰδῆ ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ μόνη ἐλπί-
δα του γιά ἀπελευθέρωση καί ἄνοδο ἀπό
τόν βάλτο τῆς ἁμαρτίας· καί
2. Ἀπό τό ἄν ἔχει τήν σταθερή ἀπόφαση νά
«δουλέψει» μαζί μέ τόν Χριστό, γιά τό ξε-
κόλλημά του ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό ἀνέ-
θασμά του στήν ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν
τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἵ Ἰουδας ἴσως νά κατάλαβε ὅτι ὁ Χρι-
στός εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Ἀληθινῆς Ἐλευθερίας.
Δέν τήν ἀγάπησε ὅμως αὐτήν τήν Ἐλευθε-
ρία. Βολεύτηκε στήν σκλαβιά τῆς φιλαργυ-
ρίας. Καί αὐτό τό βόλεμα, τόν ἔκανε κάθε μέ-
ρα νά βουλιάζει καί περισσότερο καί νά ... δι-
καιολογεῖ τό πάθος του. Δέν ἔδωσε καμμιά
σημασία σέ κανένα «ξυπνητήρι», πού ὁ Χρι-
στός τοῦ κουδούναγε συχνά στά αὐτιά του.
Ἵτσι ὁδήγησε τόν ἑαυτό του σέ τέτοια ἀναι-
σθησία, ὥστε νά μή διστάσει νά πουλήσει τόν
Δάσκαλό Του, γιά νά «κερδίσει» ἓνα ἀσήμα-
ντο χρηματικό ποσό!

Ἵ πόρνη εἶχε νιώσει τήν φρίκη τῆς σκλα-
βιάς στό δικό της πάθος. Δέν βολεύτηκε
ὅμως σ' αὐτήν τήν κόλαση. Ἵψαχνε γιά
Ἐλευθερωτή. Ἵψαχνε εἰλικρινά γιά κάποιον,
νά τήν τραβήξει καί νά τήν βγάλει ἀπό τήν
λάσπη. Καί ὅταν εἶδε τόν Χριστό, ὅταν γεύ-
θηκε τήν γλυκύτητα τῆν διδασκαλίας Του,
κατάλαβε ὅτι Αὐτός ἦταν ὁ Μόνος, πού μπο-
ροῦσε νά τήν σώσει. Καί ἔδωσε ἓνα σημαντι-
κό χρηματικό ποσό, γιά νά ἀγοράσει πολῦτι-
μο μῦρο καί νά Τοῦ ἀλείψει μέ αὐτό τά πόδια
Του!

Δόξα, Κύριε, σέ Σένα, πού γιά νά μᾶς
ἐλευθερώσεις, ... καταδέχθηκες νά που-
ληθῆς! «Τῷ πραθέντι καί ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς, Κύριε, δόξα Σοι»!

Ἀρχιμ. Β.Λ.

ΤΟ ΠΙΟ ΑΛΗΘΙΝΟ

Σέ ὅλη μου τήν ζωή, τό εἶχα καημό, νά ψά-
χνω νά βρῶ τήν ἀλήθεια.

Ἵμοιαζα μέ θαλασσοπόρο, πού, μέσα σέ
ἓναν ἀπέραντο ὠκεανό, ψάχνει νά βρεῖ «νησά-
κια»!...

Καί κάθε Φορᾶ πού συνέβαινε καί εὔρισκα
«κάτι», πού νά ἄξιζε νά τό δεχθῶ σάν ἀλήθεια,
διαπίστωνα, ὅτι σέ τελική ἀνάλυση εἶχα βρεῖ
«κάτι», τό τόσο σπουδαῖο, πού κατάλαβα, ὅτι
ἄν μελετοῦσα λίγο πιο παλιά, στά νιάτα μου
τήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη, θά τό εἶχα
βρεῖ ὅλα πού πιά εὔκολα.

Καί κατάλαβα, ὅτι στόν κόσμο τό πιο ἀλη-
θινό εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

R. Strindberg

Σύ, τόν μελετᾶς;

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἵ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως
Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος
Ἵπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*
Τηλ. 26820 51161 Κωδικός 1984
Ἵ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 481 00 ΠΡΕΒΕΖΑ
ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 * Ἀρ. Φύλλου 308* Ἵτος ΚἽ
Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές
Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.
Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

